

«فاطمه»، دانشگاه و لایتمداری

فاطمه زهر(اس) یک تنه در مقابل حرکت جریان باطل، قد علم کرده و در دفاع از حریم و حقانیت ولایت، از هیچ تلاش و مجاهدتی دست نکشید. شخصیت یگانه ایشان در ابعاد سیاسی، اجتماعی و جهادی، شخصیت ممتاز و برجسته‌ای است که همه انسان‌های مبارز و انقلابی عالم، می‌توانند از زندگی کوتاه و پر مغز او درس بگیرند. این بانوی بزرگوار با مبارزه و فداکاری مستمر خود، این فریاد را به گوش همگان رساند که بر پایی نظام سیاسی اسلام به همان شکلی که خداوند تعیین کرده است، سعادت حقیقی دنیا و آخرت بشریت را تضمین می‌کند.ایشان به زبان کنایه فرمود: اگر زمام امور به علی(ع) داده می‌شد، چنان شتر (حکومت) را حرکت می‌داد که نه کسی از قافله عقب بماند و نه راکب خسته و ناراحت شود. همانا مردم را وارد آبخشوری می‌کرد که اینچنان آب در آن می‌جوشید که از دو طرفش بیرون می‌ریخت و آبی که در آبخشور بود، همیشه صاف و زلال بود و کاملاً قافله را سیراب می‌کرد.

زهرای اطهر، در راستای روشنگری اجتماعی و رسواسازی جریان تحریف، در مقابل خواص بنام و پرمدعای آن روز ایستاد و آنچه‌جان خبطه‌ای ایراد فرمود که به بیان علامه مجلسی، بزرگان فحشاء و بلغا، از فصاحت و علوّ کلمات و معانی و ظاهر و باطن آن، انگشت تعجب به ندان گزیده‌اند! کلامی سرشار از معارف ناب اسلامی و بارقه‌های تلنگرآمیز که حجت را بر همه شونندگان تمام کرد.

در آن دوران پر خفقان، از سلاح گریه و اشک، در مسیر بصیرت‌افزایی عمومی و بیدار کردن مردم استفاده کرد. تکرار گریه و مضامین روایات و اشعاری که مستند به فاطمه زهر(اس) است، این تاکتیک و روش را تأیید می‌کند. اگر گر به‌های ایشان فقط جنبه عاطفی داشت، می‌توانست در یک نقطه، آن هم در خانه خود و مخفیانه باشد اما چه دلیلی وجود دارد که به طور علنی و در مکان‌های خاصی همچون کنار قبر پیامبر(ص)، قبرستان بقیع، قبرستان احد و در مکانی که با مرثیه ایشان، به بیت‌الاحزان مشهور شده بود، به گریه و عزاداری بپردازند؟! انتخاب مکان‌هایی که هر کدام ویژگی و پیام خاصی به دنبال دارد، پیام و هدف گریه‌های ایشان را می‌رساند. محمود بن لبید می‌گوید: هنگامی که رسول خدا(ص) از دنیا رفت، حضرت فاطمه(ع) نزد قیور شیدا و بر سر قبر حمزه سیدالشهدا(ع) می‌آمد و در آنجا می‌گریست. از آن پس چند روز مرتب نزد قبر حمزه آمدم و ایشان را در آنجا دیدم که گریه می‌کرد. روزی مقداری صبر کردم تا اینکه آرام‌شد. نزد او رفتم و سلام کردم و گفتم: ای سیده زنان! به خدا سوگند تو رگ‌های قلب مرا از گریه پاره کردی آنچه شده است اینگونه گریه می‌کنی؟ آ فرمود: ای ابوعمار! بر من سزاوار است که گریه کنم، زیرا مصیبت بهترین بدران، یعنی رسول خدا(ص) به من رسیده و چقدر مشتاق دیدار او هستم. گفتم: ای سیده من! مسئله‌ای از شما می‌پرسم که در سینه‌دارم آموغوم می‌شود محمود متوجه شده بود گریه‌های حضرت زهر(ع) فقط برای فقدان پدرش نبود. آ فرمود: بپرس. عرض کردم: ای رسول خدا(ص) بر امامت حضرت علی(ع) تصریح کرد؟ حضرت فرمود: شگفتا! آیا روز غدیر خم را فرمانده کرده‌ام؟ عرض کردم: فاطمه سه بوده، ولی می‌خواهم از زبان شما بشنوم. فرمود: خدای متعال را گواہ می‌گیرم که شنیدم پیامبر اکرم(ص) می‌فرمود: علی(ع) بهترین کسی است که در میان شما جانشین خودم قرار می‌دهم و او امام و خلیفه بعد از من است و دو سبط من و نه نفر از صلب حسین(ع) پیشوایان در میان شما خواهند بود. برسیدم، بانوی من! پس چرا علی(ع) سکوت کرد و حق خود را نگرفت؟ حضرت زهر(ع) پاسخ داد: رسول خدا(ص) فرمود: مثل اماند مانند کعبه است که نزد او می‌آیند (و طواف می‌کنند) و او نزد کسی نمی‌رود (کعبه دور مردم طواف نمی‌کند).

دختر پیامبر با وضع ناگوار جسمی و روحی خود، ۴۰ شش به خانه مهاجران و انصار رفته و به دعوت و تلنگر و روشنگری پرداختند. در مقابل هتک حرمت‌ها ایستادند و با همه وجود از حریم و حقانیت ولایت دفاع کردند. و باسین لحظات وداع و احتضار به شدت می‌گریست. امام علی(ع) پرسید: چرا گریه می‌کنی؟ پاسخ می‌داد: به خاطر آنچه پس از من به تو خواهد رسید می‌گریم. حضرت فرمود: گریه مکن! سوگند به خدا که اینگونه سختی‌ها در راه خدا برای من ناپیچ است. این مبارزه و مجاهدت همه‌جانبه تنها جایی ادامه پیدا کرد که با هیچ‌کس و نهادی نباشد. جان خود را اسیر بالای حریم ولایت کردند و به شهادت رسیدند. این رسالت و تأثیر گذاری بیدار کننده، با شکل دفن و وصیت عمیق و تلخ ایشان تداوم پیدا کرده و برای عقل‌های میسر و برجسنگر پر از پیام و تلنگر است. زندگی فاطمه زهر(اس) بزرگ‌ترین دانشگاه ولایت‌فهمی و ولایتمداری و بزرگ‌ترین چینه در مبارزه با جولان جریان تحریف است. سعادت به پنهای بشریت، وابسته به فهم عمّ بزرگ این دورانِ تلخ است.

صدا

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران صاحب امتیاز: پیام‌وران نشر روز مدیرعامل:محمدجواد آخوان سردبیر: غلامرضا صدیقیان آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میزای شیرازی، پلاک ۲۸۴ سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۵۸ روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸،نمابر: ۶-۸۸۴۵۶۳۳۴ توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۴۹۸۴۷۶ چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان **www.javanonline.ir**

| روزنامه جوان | شماره ۶۳۸1 | پنج‌شنبه ۲ دی ۱۴۰۰ | ۱۸ جمادی‌الاول ۱۴۴۲ | اذان ظهر: ۱۲:۰۳ | غروب آفتاب: ۱۶:۵۶ | مغرب: ۱۷:۱۶ | نیمه‌شب‌شعرع: ۲۳:۱۹ | اذان‌صبح فردا: ۵:۴۲ | طلوع آفتاب فردا: ۷:۱۲

دم خروس بی‌اخلاقی «جوکر»

برنامه جوکر بدون هیچ هشدار سنی پخش می‌شود

و اینکه پلتفرم در برابر حقوق مخاطب تا این حد بی‌تفاوت باشد، جای سؤال دارد!

محمد صادقی

انتشار ویدئوی بخش میمیزی‌شده از قسمت چهارم برنامه «جوکر» در فضای مجازی نشان داد میمیزی در محصولات نمایشی یک‌نیاز میرم است. برنامه «جوکر» که به صورت اختصاصی از یکی از پلت‌فرم‌های اینترنتی پخش می‌شود با توزیع قسمت چهارم به پایان فصل اول رسید. درباره محتوای «جوکر» نقدهای متعددی در رسانه‌ها از جمله روزنامه «چوان» منتشر شده است. در این مسابقه هشت بازیگر حضور دارند و در مدت‌زمان شش ساعت باید تلاش کنند با خنداندن دیگران آنها را از مسابقه حذف کنند. قهرمان مسابقه جوکر، کسی است که تا انتهای مسابقه دوام بیاورد و نخندد. این کلیاتی از مسابقه جوکر است و برای آشنایی بیشتر با قسمت نخست آن هر هفته صبح‌های شنبه از طریق پلت‌فرم منتشر شد.

در هفته جاری قسمت چهارم یا همان فینال فصل اول باید پخش می‌شد که به‌دلیل همزمانی با ایام فاطمیه اول، اعلام شد توزیع این مجموعه در روز دوشنبه ۲۹ آذرماه خواهد بود ولی در صبح آن روز نیز «جوکر» پخش نشد تا شایعاتی درباره این برنامه به‌دلیل یکی از شرکت‌کنندگان این مسابقه با انتشار متنی در صفحه اجتماعی خود مدعی شد دلیل پخش نشدن «جوکر» سانسور آن بوده است. پس از چند ساعت از انتشار این استوری، به ناگهان ویدئویی از قسمت چهارم منتشر شد. در این ویدئو، بیژن بنفشه‌خواه با پوشیدن لباسی به شکل خروس حریفان را برای خنداندن دیگر شرکت‌کنندگان انجام می‌دهد که از نظرسر فرهنگ عامه، قبیح به‌شمار می‌رود.

هنوز منشأ انتشار این ویدئو مشخص نشده بود که در ساعات‌های پایانی روز دوشنبه ۲۹ آذر، نسخه قانونی قسمت چهارم «جوکر» در خروجی پلت‌فرم قرار می‌گیرد.

در نسخه قانونی، آن سانسور خاص در نمای لانگ شات (نمای باز) نشان داده می‌شود و همه شوخی‌های بنفشه‌خواه در ویدئوی اولیه یا میمیزی‌شده یا به‌نحوی نمایش داده می‌شود که مخاطب متوجه حرکت نه‌چندان اخلاقی نشود اما هم‌زمان با نسخه قانونی، در

حکمت

امام حسن مجتبی(ع):
نیکی و احسان آن است که تأخیری در پیش و منتی در پس نداشته باشد.

(نزه الناظر و تنبیه‌الخاطر)

دهن کچی به نهاد ناظر و میمیزی محتوایی منتشر کرده است.

این‌س پیش‌فرض از این‌نظری می‌تواند جدی نگاهشده شود که در سال‌های‌اخیر چندفیلمساز با دست‌انویز قرار دادن مخالفت با ممیزی و اعتراض به شاخص‌های فرهنگ عامه نسخه کامل آثار بدون مجوز خود را در سایت‌های پربازدید خارجی منتشر کرده یا لینک دانلود آنها را در منظر عموم قرار می‌دهند.

این اتفاقات در حالی رقم می‌خورد که در روزهای‌گذشته در سینمایبم‌ثباتی جدی درباره مسائل اخلاقی و حفظ حرمت خانواده در آثار از نسوی مسئولان سینمایی صورت گرفته است و حتی کار به بازیبنی مجدد برخی فیلم‌ها رسیده و یک فیلم نیز از جریان‌اکران کنار گذاشته شده است. باید پذیرفت که بخش عمده‌ای از ممیزی آثار در سینمای ایران برای حذف ارجاعات مستقیم یا غیرمستقیم به مسائل غیراخلاقی است. همان‌طور که ویدئوی پخش‌شده از قسمت چهارم برنامه جوکر نشان می‌دهد ممیزی حداقل در این‌مورد کاملاً به نفع خانواده‌ها عمل کرده است.

در شرایطی که سینما و تلویزیون در ایران از نظام رده‌بندی سنی استاندارد بی‌بهره‌اند، اغلب تولیدات سینمایی و تلویزیونی دارای مخاطب عام هستند و برنامه‌ساز یا فیلمساز ایرانی باید از همان ابتدا بداند که اثرش را همه گروه‌های سنی مشاهده می‌کنند. در مورد برنامه جوکر نیز این برنامه بدون هیچ هشدار سنی پخش‌شده است و اینکه پلت‌فرم در برابر حقوق مخاطبان‌شا تا این حد بی‌تفاوت باشد، جای سؤال دارد!

اخلاق و خانواده‌ج‌جای کارندا

در اینجا چند سؤال پیش می‌آید؛ ابتدا اینکه چرا در برنامه‌ای که مخاطب عام دارد و احتمالاً همه اعضای خانواده به تماشای آن می‌نشینند، باید یک شوخی زشت و قبیح از سوی بازیگری که سال‌هاست در صداوسیما و سینما با چارچوب‌های اخلاقی مشخص فعالیت می‌کند، صورت بگیرد؟!

ایا علی‌حالی که برپیننده‌ترین برنامه‌های تلویزیونی را می‌سازد، از الزامات اخلاقی خانواده‌های ایرانی بی‌خبر است که چنین سکانسی را تهیه کرده است؟ یا قبول اینکه نه بازیگر و کارگردان و دیگر سازندگان مسابقه «جوکر» از قبیح بودن حرکات نمایش داده شده در آن سکانس بی‌خبر بوده‌اند، زمانی که نهاد ناظر حکم به ممیزی آن سکانس می‌دهد آن را از نمایش دور و با حذف چندمای نزدیک قبول می‌کند، چطور می‌شود که نسخه کامل و بدون ممیزی «جوکر» سر از فضای مجازی درمی‌آورد؟ مگر نه این است که نسخه کامل در اختیار تیم سازنده و پلت‌فرم پخش‌کننده بوده و غیر از آنها کسی دسترسی برای پخش آن در فضای مجازی نداشته است؟! پیش‌فرض ساده‌انگاره این است که یک نفر ناخواسته یا از سر شوخی و برای تفتن ویدئوی قسمت میمیزی‌شده را منتشر کرده و ماجرا خیلی سطحی بوده است.

می‌توان اینگونه به‌موضوع جدی‌تر نگاه کرد که جریانی به دنبال جلب مخاطب با تمرکز روی سطحی‌ترین رفتارهای جنسی است و دیده‌شدن اثر را به هر قیمتی دنبال می‌کند

تکته تأسفیر درباره برنامه جوکر این است که احسان علیخانی به‌عنوان تهیه‌کننده‌ای که در تلویزیون کارنامه موفقی را پشت سر گذاشته است نیز تن به ابتذال می‌دهد و ترجیح می‌دهد اثری بی‌محتوای بسازد که حتی اصول اولیه احترام به مخاطب در بحث کیفیت را رعایت نکرده است.

این نزول سلیقه این روزها مصداقی زیادی دارد، برای مثال منوچهر محمدی که کارنامه تهیه‌کنندگی‌اش آثار مهمی به چشم می‌خورد، در چند سال اخیر همراه با پسرش برخی از نازل‌ترین آثار سینما و نمایش خانگی را تولید کرده‌اند. این سقوط کیفی و هنری در نوع خود قابل تأمل بوده است و کند آسبیب‌شناسی جدی را طلب می‌کند.

نقد و بررسی

نما حسین کشنگار

سینما

محمد رضا هنرمند:

راه را در سینما اشتباه رفته‌ایم

از ابتدای انقلاب هرگز سینمای ایران را تا این اندازه ذلیل، منفعل و خجالت‌آور ندیده بودم

محمد رضا هنرمند درباره وضعیت سینمای ایران می‌گوید: مشکلات سینمای ایران آنقدر بزرگ، عمیق و ناامیدکننده است که نه‌با حضور یک نماینده کانون در شورای پروانه‌ساخت که با هیچ ترکیبی از شوراهای مختلف حل نمی‌شود.

محمدرضا هنرمند، کارگردان پیشکسوت سینمای ایران درباره شرایط سینما و تنزل کیفی آثار به ایسنا گفت: راه را اشتباه رفته‌ایم. مشکل سینمای ایران در این دوره شرایط سینما و تنزل کیفی آثار به ایسنا است و بهانه و اتلاف وقت و شاید هم آدرس‌های غلط تمعدی. من متجاوز از ۴۰ سال است در فضای سینما کار و زندگی می‌کنم، پس، از من کوچک‌ترین بیدبیرید که در طول این سال‌ها هرگز سینمای ایران را تا این اندازه، ذلیل، منفعل و خجالت‌آور ندیده بودم.

به گفته این فیلمساز پیشکسوت، سینمای امروز ایران از بی‌سوادی و سوداگری و دغل‌بازی رنج مضاعف می‌برد. از ستارگان باسماه‌ای‌اش خجل است، از تازه تهیه‌کنندگانی که پول‌های به‌چنگ آورده از بی‌عدالتی‌های اجتماعی را در مقابل فقر شرافتمندانه‌اش به رخ می‌کشند، منفعل است. شبه‌تهیه‌کنندگانی که هیچ نسبت و علاقه‌ای به سینما ندارند و امروز در معرکه سینما صرفاً عقده‌گشایی می‌کنند.

منظورم همان بالای آوار گونه تهیه‌کنندگانی است که اگر «نی‌تی» به گوششان بخورد، تصور می‌کنند که یک میوه استوایی است، اگر بگویی «پستیچی همیشه دو بار زنگ می‌زند» می‌گویند حتماً زنگ خانه‌تان اشکال دارد! یا اگر از «توت‌فرنگی‌های وحشی» بگویی، می‌گویند جای شما خالی در شب پیدا خودریم، یا تصور می‌کنند که در همان مهمانی «پر تال کوقی» هم بود ولی در بشقاب‌اگر بگویید «جاده»، یاد جاده منتهی به ویلای ششان در لواسان خواهند افتاد. آنها هرگز و هرگز لذت «پرواز بر فراز آشیانه فاخته» را تجربه

نقد و بررسی

در برنامه سینماتک خانه هنرمندان ایران مطرح شد

«شبح کژدم» اثر مهجور سینمای ایران

«شبح کژدم» از آثار شاخص سینما در دههٔ ۶۰ در سینماتک خانه سینما به نمایش در آمد و جلسه نقد و بررسی آن با حضور بازیگران فیلم برگزار شد. چهارصدوهشتادوهمین برنامه سینماتک خانه هنرمندان ایران به نمایش فیلم «شبح کژدم» اختصاص داشت.

شاهین امین، منتقد و کارشناس سینما در ابتدای این برنامه گفت: «شبح کژدم» از جواهرات سینمای ایران است که تحت سیطره فیلم‌های دهه ۶۰ مهجور واقع شد. این فیلم به لحاظ روایت حتی امروز نیز فیلم مدرنی به حساب می‌آید و یک تماشاگر نوجوان و جوان امروزی هم از فیلم لذت می‌برد. منظورم از روایت صرفاً داستان نیست بلکه روایت بصری نیز منظورم است. فیلم‌های کینوش عیاری جنسی دارند که قرار نیست در آنها هیچ نمایشی دیده‌شود، اگرچه می‌توان این فیلم را یکی از نمایشی‌ترین آثار و دانست. کسانی که با این فیلم‌ساز همراه می‌شوند، نباید در بازی و هر بخش دیگری جلوه‌گرانه باشند و بازیگرانش در عین حال که بازی می‌کنند، بازی نمی‌کنند. وی افزود: کینوش عیاری پرده‌پوشان کارگردانی می‌کند و اصطلاحی درباره سینمای او وجود دارد که آثارش «دریاب» است و کاملاً هم درست است.

حسن رضایی، بازیگر پیشکسوت سینما نیز در این جلسه بیان کرد: «شبح کژدم» برای من فیلمی سراسر خاطره است، زیرا در دوران ساخت فیلم ممنوع‌الکل بودم و وقتی کینوش عیاری با من پیشنهاد بازی در این کار مطرح کرد، راستش نمی‌خواستم بازی کنم و او توانست من را راضی کند. جهانگیر الماسی نیز عنوان کرد: من برخلاف حسن رضایی در این فیلم بازی کردم و اساساً زندگی

^[1] «شبح کژدم» از آثار شاخص سینما در دههٔ ۶۰ در سینماتک خانه سینما به نمایش در آمد و جلسه نقد و بررسی آن با حضور بازیگران فیلم برگزار شد

^[2] «شبح کژدم» از جواهرات سینمای ایران است که تحت سیطره فیلم‌های دهه ۶۰ مهجور واقع شد

^[3] «شبح کژدم» برای من فیلمی سراسر خاطره است، زیرا در دوران ساخت فیلم ممنوع‌الکل بودم و وقتی کینوش عیاری با من پیشنهاد بازی در این کار مطرح کرد، راستش نمی‌خواستم بازی کنم و او توانست من را راضی کند

^[4] من برخلاف حسن رضایی در این فیلم بازی کردم و اساساً زندگی

^[5] «شبح کژدم» برای من فیلمی سراسر خاطره است، زیرا در دوران ساخت فیلم ممنوع‌الکل بودم و وقتی کینوش عیاری با من پیشنهاد بازی در این کار مطرح کرد، راستش نمی‌خواستم بازی کنم و او توانست من را راضی کند

^[6] «شبح کژدم» برای من فیلمی سراسر خاطره است، زیرا در دوران ساخت فیلم ممنوع‌الکل بودم و وقتی کینوش عیاری با من پیشنهاد بازی در این کار مطرح کرد، راستش نمی‌خواستم بازی کنم و او توانست من را راضی کند